

sid, et sel wifil se innimenne piddi veel ennam árrakülmata ma. Agga õnnes soudis firriko õppetaja se ñna peale, kui nemmad selle innimesse kallal mõllasid. Kirriko õppetaja kritis koolmeistrit, et ta moisslikult olli teinud, ja se ñni kui nemmad se ñl seisid, ja dotsid, mis fest piddi sama, küssis ta perrenaese päest, eks se suur külm ei piddand temma vunad árrarikkuma? Nenda se siis ka olli. Siis töötis ta laht oune, mis hõpis jäetand oolid, ja panni üht ouna soja ahjo pealse, ja teist õige külma wee sisse, kus veel jaákillud sees oolid. Kui se oon ürtifest aega ses külmast wees oli olnud, siis olli ta jälle hea, kowiva ja illus, otsego ei olleks ta külmend olnud. Agga se teine oon, mis ahjo pe ñl olli sulland, se olli tõummat sainud, ja ei temimale jáänd ennam ei karwia eggia maggo. Waat sün náte teie, ütles firriko õppetaja, et surem külm, külm välja lisub: agga ákkine sejole teeb, et

need

need asjad, mis enne külm olli fotko temband, nüüd jälle vågga ákkitselt paisuvad. Sepärast on se oon, mis sojas olli, otsego mäddand: ja jäetand innimenne peab fa armotumimalt surrema, kui tedda se ña ahjo sure wiakse; fest et temma werri ja lihha soja käs ákkitselt paisub, ja seläbbi hupka lähhäb, otsego se oon. Ja sel sammal wifil voib fa tehha, kui na:rid e,k muud ju red keldris ehk kobas jäetavad. Kui nemmad siis fa ennam innimestele ei kolsaks, siis on nemmad omneti veiste toidusseks kolsbolised". — —

Kui firriko õppetaja alles nenda õnnel, siis punnastas koolmeister ákkitselt ütle keige silmu ão römo pârast, ta teggi suud polest lahti ja sîrutas kaeed tñewa pole, otsego tahhaks ta Gunnimalat tannada, et temmal üts hea tõ hästi olli korda sainud. Ta olli tähhele pañmud, et se jäetand inni-